

събитие, че додо Умарюнов, сегашния Кюстендин-
ский Митрополитъ, по това време беше архидиа-
конъ при Неофита и изпълняваше временно служе-
бата и на протосингелъ. Не сдържахъ тоя ме-
товика, както казувахъ, по зайоводъ на Владика-
та, та ме напълнъ, по напредъ дойди ситро и
грубо, а по силъ удръ по-благъ нѣколко по съвѣтува ме
да бъдъ за напредъ по-уменъ и „мирень“, на нѣва-
ди, та ми даде два бешлика и заривча ми да се
не вращамъ вѣре никакъ въ урлището, а да ида
„където ми видятъ аманъ.“ — Въздохъ урлищелува-
вахъ въ докия - Маскала вѣнко около два мѣсеца
и други пари не видяхъ, освенъ двата бешлика
на дода Умарюновъ; нѣколко бѣгахъ за 400 гроша за
седмъ мѣсеца, а плащяхъ ми по бѣшликъ на мѣ-
сець. Такава бѣше цѣната на урлищитъ тога-
ва, на цѣло така мнѣ и затлащяха, както на
мене, или и два бешлика не видяхъ, като ги
не видяхъ. Прибавихъ само да кажа, че тогава
сѣтавахъ само съ българскитъ урлищели, защо-
то гърцихитъ урлищели ги покровителствуваха
гърцихитъ владици, отъ които завидие тогава
вѣнко относително урлищитъ.

Но азъ нѣмамъ намбрение да пиша авто-
биографична си. Разказахъ само за това съ-
битие, както искахъ да си остана, какъ съмъ